

עפ"ת (חיפה) 31487-06-24 - עדינה איפרוח נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 31487-06-24 איפרוח נ' מדינת ישראל

תיק חיזוני: 69030/2024

לפני כבוד השופט נתנאל בנישו

עדינה איפרוח

המעוררת

נגד

מדינת ישראל
עו"י לילך סרנה

המשיבה

ערעור על החלטת בית משפט השלום לטעבורה בחיפה

(כב' השופטת כ' פאר גינט) בפל"א 4636-02-24

(הערעור התקבל)

פסק דין

המעוררת הורשעה על פי הودאתה במספר עבירות, אשר העיקריות שבן נהיגת רכב בזמן פסילה ונהייה ללא רישיון נהיגה תקף.

יצוין מיד כי זו לא הייתה הפעם הראשונה שהמעוררת נוננת את הדיין בגין עבירות דומות, ועל כן היו תלויים ועומדים בעניינה מאסרים ופסילות מותנים.

לאחר שפирט את נימוקיו, הטיל בית המשפט קמא על המעוררת שורה של עונשים כדלקמן:
מאסר בפועל לתקופה של חודשים. בנוסף למאסר זה, הופעלו במצטבר 2 עונשי מאסר, האחד בגין 3 חודשים (ת"פ 22-12-2065-23065) והשני בגין חודשים (תת"ע 13941-01-22). בית המשפטקבע כי עונשי המאסר האמורים, ירוצו בדרך של עבודות שירות החל מיום 22.7.24.

כמו כן, הוטל על המעוררת עונש מאסר מותנה לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי משך 3 שנים מיום גזר הדיין, לא תעבור אחת העבירות בהן הורשעה וUBEIRUT מוסיפות דומות שפורטו בגזר הדיין.

עמוד 1

על כך נספה גם פסילת רישון נהגה בפועל במשך 12 חודשים, אליה הוצברו 2 פסילות נוספות שהופלו, כל אחת בת 6 חודשים, כך שסה"כ נפסלה המערעתה במשך 24 חודשים. בנוסף הוטלו על המערעתה פסילה מותנית ומומשה התchybot כספית.

המערעת, שיצגה את עצמה, פרסה בפניו את נסיבות חייה הקשות. ב特派员, היא צינה כי היא לאחר הליך גירושין קשה מאד, נכנסה לחובות ובמשך שנים רבות נדרשה להתמודד עם מצב כלכלי מורכב ביותר עד שהצליחה להסדיר את חובותיה בהליך של חקלות פירעון.

המערעת צינה כי בעקבות ההליך המשפטי הנוכחי היא שהתה במשך 4 חודשים במעצר בית, שלא אפשר לה להמשיך בעבודתה וכדבריה היא שוב נכנסת ל"סחורה כלכלי".

כיום, היא כבר בחובות ממשמעותיים וקיים חשש כבד כי בעקבות ריצוי עבודות השירות, היא תקרוס כלכלית פעם נוספת.

בנוסף, טעונה המערעת כי נפל פגם בהליך בפני בית המשפט כמו כאשר בית המשפט נתן לה להבין שיטול עליה עונש קל יותר ובסופה של דבר, חרג מהבטחתו.

לדברי המערעת, היום היא מבינה היטב את חומרת מעשה ואת הצורך בשינוי ממשמעותי. על כן, היא עומרת לרוחמי בית המשפט ולהקלת בעונשים שהוטלו עליה.

ב"כ המשיבה מבקשת לדחות את העreauור. היא מדגישה את קולת העונש, כאשר על אף עברה התעבורתי העשיר של המערעת, והעובדה כי הפרה כל ההזדמנויות שניתנה לה, היא ממשיכה לבצע עבירות. כן מפנה ב"כ המשיבה לה למסקיר בעניין המערעת, בנסיבות הוארך הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעtid כסיכון גבוהה. בנסיבות האמורות, סבורה ב"כ המשיבה כי העונש שהוטל מצוי ברף המქל ביותר בענישה הנוגנת בעבירות כגון אלה בהן הורשעה המערעת ועל כן אין מקום להתערב בגורם דין של בית המשפט כאמור.

שורת הדין הייתה צריכה להביא אותו לדחות את העreauור.

ראשית, אין לי כל דרך לאמת או להזים את טענת המערעת כי ניתנו לה "הבטחות" על ידי בית המשפט כאמור. בהיעדר ראייה תומכת, מוטב היה כי טענה זו לא תטען, גם אם אני לזכותה של המערעת, שאינה משפטנית, כי מגבלות ההליך אינן מוכחות לה.

שנית, וכן העיקר, המערעת עשתה דין לעצמה פעם אחר פעם מבלי שהורתעה מהעונשים שהוטלו

עליה. לחובתה, לא רק עבירות תנואה רבות, ובראשנה נהיגתה במספר הזדמנויות מבלתי שהיא מחזיקה ברישון נהיגה תקף, אלא אף שתי הרשעות פליליות. על כן, ניתן לתאר את המערערת כ"שור מועד", על כל המשתמע מכך באשר לגובה העונשיות הראויה למשעה.

לא זו בלבד אלא שבית המשפט קמא הלאן לקראת המערערת כברת דרך לא מבוטלת כהנמנע מהטייל עליה מסר לרצוי ממשי ולא גזר עליה עונשים משמעותיים מעבר להפעלה מצטברת של המאסרים והפסילות המותנים.

ברם, ישנו מקרים בהם תחומרתו הפנימית של בית המשפט היא כי יש לסתות משורת הדין לאחיזה במידת החסד והרחמים.

ואכן, כבר דרשו חז"ל על הפסוק "... והודיעת להם את הדרכך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו" (שםות, י"ח כ'), בהתייחס בדרך הנוגנתם של שופטים, "אשר יעשו" - זה לפנים משורת הדין".

שוכנעתי כי בנסיבות עניינה של המערערת כך ראוי לנוהג, מבלתי לבטל בהחלט את הצורך בענישה הכרחית וראיה.

ההחלטה זו נעוצה בנסיבות חייה הקשות של המערערת. אומר בקצרה כי המערערת נדרשה לאורך השנים להתמודד עם מצבים אישיים, חברתיים וככליים מורכבים, כאשר נראה כי על אף מצבים אלה הצלחה, לרוב, להציג את הראש מעל המים. בנסיבות אלה, גם אם בעבר כבר זכתה המערערת להתחשבות מופלגת של בתי המשפט, עדין ניתן לתת לה הזדמנויות אחרונות, תוך תקווה שתדע לנצל אותה ושיהיו בעונשים אותם יהיה לרצות כדי לחזק את הרצון אותו ביטהה בפני לחזור למסלול חיים נורטטיבי יותר.

בדברים אלה, אין מתעלם מחווות הדעת של עורק הتفسיר שהונח בפני בית משפט קמא. ברם, לצד הערכה לסיכון להישנות להtanegot פורצת גבולות, מצינית עורכת הتفسיר את רצונה של המערערת לשקם את חייה ואת נסיבות חייה הקשות, אותן נסיבות אשר עומדות בסיסו החלטתי להתערב בגורם הדין כאמור לפנים משורת הדין.

בנוספ', יש מקום לתת משקל כלשהו לעובדה כי המערערת הייתה נתונה במשך 4 חודשים במעצר בבית, תקופה אשר גם אם אינה מהוות עונש, פגע ביכולתה לעבוד ובעיני היא אף עשויה לתרום לחיזוק רצונתה של המערערת להימנע מהסתבכותיות חדשות. נסיבה זו לא באה לידי ביטוי בגזר דין של בית המשפט קמא.

לאור כל האמור, ומבליל שהדבר יהווה תקדים לתיים אחרים, בשל הנסיבות הייחודיות של מקרה זה, מצאתי לקבל את ערעור המערערת באופן זה שעונש המאסר המותנה בין החודשים שהוא תלוי ועומד נגד המערערת, יופעל בחופף לעונשי המאסר בפועל האחרים שהושתו עליו, כך שבסה"כ יהיה על המערערת לרצות 5 חודשים מאסר, וזאת בדרך של עבודות שירות, כפי שנקבע על ידי בית המשפט קמא. המערערת תתיעצב בפני הממונה על עבודות השירות ביום 22.7.24 כפי שנקבע על ידי בית משפט קמא.

עוד מצאתי להקל במידת מה מהפסילה בפועל, כאשר הפסילה המותנית בת 6 חודשים שנגזרה בתיק 13941-01-22, תופעל אף היא בחופף, כך שסה"כ המערערת תישא בפסילת רישון למשך 18 חודשים מיום 18.2.24.

יתר העונשיים יוותרו על כנמם.

לבסוף, אמלץ בפני הממונה על עבודות השירות, ככל שהדבר מתאפשר, למצוא למערערת מסגרת עבודה מתאימה שתאפשר לה לעבוד בשעותיה הפנויות.

ניתן היום, כי סיון תשפ"ד, 26 יוני 2024, בפורמי ובמעמד הצדדים.